

Regnskabskontrol i EU – udvalgte afgørelser (april 2014)

Den europæiske værdipapir- og markedstilsynsmyndighed (ESMA) har i april 2014 udsendt sit 15. resumé af udvalgte principielle, nationale afgørelser fra regnskabskontrollen i EU-landene.

Vi har kort omtalt udvalgte afgørelser nedenfor og henviser til selve resuméet for uddybning af de omtalte afgørelser samt øvrige afgørelser. Links til dette og de tidligere 14 resuméer findes [her](#).

Standard	Afgørelsen omhandler
IFRS 3, Virksomhedssammenslutninger	<p>Klassifikation af betinget købsvederlag – krav om sælgers fortsatte ansættelse</p> <p>Virksomheden kunne ikke klassificere et betinget købsvederlag som betaling for køb af virksomhed, fordi betalingen af det betingede vederlag til sælger krævede dennes fortsatte ansættelse i earn-out perioden, og fordi kravene til de ydelser, sælger skulle levere, havde indholdsmæssig substans. Det betingede vederlag skulle derfor udgiftsføres over earn-out perioden som betaling for ydelser modtaget efter købet af virksomheden.</p>
IAS 36, Værdiforringelse af aktiver	<p>Fordeling af goodwill ved delsalg af en aktivitet</p> <p>Virksomheden kunne i forbindelse med delsalg af aktiviteter ikke anvende en alternativ metode ved fordeling af goodwill til de afhændede dele, men skulle anvende den generelle metode i IAS 36:86, hvilket vil sige på grundlag af den relative værdi af henholdsvis de afhændede dele og de dele, som bibeholdtes.</p>
IFRS 5, Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter	<p>Salg af licenser præsenteret som ophørte aktiviteter</p> <p>Virksomheden kunne ikke præsentere salget af en række licenser som ophørte aktiviteter, fordi den ikke kunne godtgøre, at betingelserne i IFRS 5:32 var opfyldt, herunder at licenserne udgjorde et betydeligt forretningsområde eller var en del af en samlet plan for afhændelse af et betydeligt forretningsområde. Det blev samtidig bemærket, at et betydeligt forretningsområde i henhold til IFRS 5 som regel identificeres på et højere niveau end en pengestrømsfrembringende enhed, sådan som virksomheden havde gjort.</p>
IAS 36, Værdiforringelse af aktiver	<p>Identifikation af pengestrømsfrembringende enhed</p> <p>Virksomheden kunne ikke fastlægge sine pengestrømsfrembringende enheder (CGU) til brug for værdiforringelsestest på et niveau svarende til hver enkelt af de brands, hvorunder den drev virksomhed. Det skyldtes, at virksomheden udarbejdede information om såvel det daglige salg som månedlige resultatopgørelser fra hver butik/enhed i sit omfattende netværk af grossister og detailhandlere. Informationen blev blandt andet anvendt til at træffe beslutning om, hvorvidt man fortsat skulle drive den enkelte butik/enhed og derfor skulle hver butik/enhed identificeres som en separat CGU.</p>

IAS 40, Investeringsejendomme	<p>Opgørelse af dagsværdi af jordareal</p> <p>Virksomheden ejede et jordareal, som den overførte fra ”domicilejendom” til ”investeringsejendom”, fordi den som følge af ophør med produktionsaktivitet på området havde til hensigt at sælge eller udleje jordarealet. På tidspunktet for overførslen var der uklarhed om de juridiske ejerforhold til jordarealet og virksomheden mente derfor ikke, at det var muligt at opgøre en pålidelig dagsværdi. Den valgte at klassificere jordarealet som ”investeringsejendom under opførelse” og målte det til kostpris.</p> <p>Afgørelsen når frem til, at et jordareal med uklarhed om de juridiske ejerforhold ikke kan behandles som ”investeringsejendom under opførelse”. Virksomheden blev pålagt at måle jordarealet til dagsværdi på tidspunktet for overførsel til ”investeringsejendom”. Den positive forskel mellem den bogførte værdi og dagsværdien på overførselstidspunktet skulle regnskabsmæssigt behandles på samme måde som ved omvurdering efter IAS 16, hvilket vil sige indregnes i anden totalindkomst og henføres til reserve for opskrivninger under egenkapitalen.</p>
IAS 1, Præsentation af regnskaber IAS 8, Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl IFRS 11, Fællesdedede arrangementer	<p>Ændring i præsentation af andel i resultat af associerede virksomheder og joint ventures indregnet efter indre værdis metode</p> <p>En virksomhed, der opdeler præsentationen af resultat af associerede virksomheder og joint ventures i henholdsvis primær drift og ikke primær drift (<i>non-operating</i>) afhængig af aktiviteten i den pågældende virksomhed, kunne ikke henføre resultat af virksomheder, som befandt sig i en opstartsfasen, til ikke-primær drift, idet denne præsentationsform ikke blev vurderet at give mere relevant information til brugerne af regnskabet.</p>
IAS 32, Finansielle instrumenter: Præsentation	<p>Omkostninger ved børsnotering</p> <p>Virksomhedens metode for fordelingen af omkostninger mellem henholdsvis kapitalforhøjelsen og børsnoteringen fandtes ikke at være i strid med kravene i IAS 32.</p>
IAS 39, Finansielle instrumenter: Indregning og måling	<p>Betingelser for regnskabsmæssig sikring</p> <p>Virksomheden opfyldte ikke alle betingelserne i IAS 39:88 for anvendelse af bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring. Der forelå blandt andet ikke en klar reference mellem de indgåede valutaterminsforretninger og de forventede transaktioner ved starten af sikringsforholdet og gennem hele afdækningsperioden, ligesom der ikke forelå identifikation af de forventede betalinger på tidspunktet for indgåelse af sikringstransaktionen, idet sammenhængen mellem valutaterminsforretningerne og betalingerne først blev dokumenteret efterfølgende.</p>

Det udsendte resumé er – i lighed med tidligere – baseret på arbejde i EECS (European Enforcement Coordination Sessions), som er et organ under ESMA, hvor de europæiske regnskabskontrolorganer samarbejder om at harmonisere anvendelsen af IFRS i de enkelte lande. I EECS deltager 30 EU- og EØS-lande, fra Danmark deltager Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

En af EECS' vigtigste funktioner er at koordinere regnskabskontrollen i EU, herunder drøfte principielle forhold, før der træffes nationale afgørelser. EECS indsamler og offentliggør resuméer af de principielle afgørelser, som er truffet i de enkelte lande. Dette medvirker til, at nationale kontrolmyndigheder, regnskabsaflæggere og revisorer kan opnå indsigt i, hvordan myndighederne anvender de gældende regnskabsstandarder i konkrete sager i regnskabskontrollen. Det er kun de afgørelser, der skønnes at indeholde nye eller principielle problemstillinger, som medtages i resuméerne. Simple problemstillinger offentliggøres ikke.

Deloitte 13. maj 2014